

71ste Jaargang

No. 531

Juni 2005

IN DIT NUMMER O.A.:

DE STADIA VAN DE LIEFDE

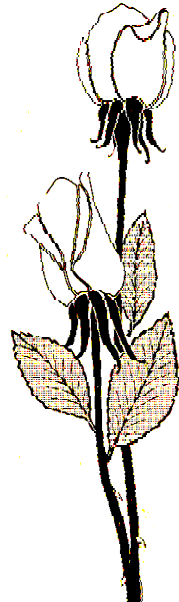
Het woord liefde wordt zo vaak, achteloos en gemakkelijk gebruikt.

Onze, in menig opzicht, rijke Nederlandse taal, kent echter juist ten aanzien van dit begrip een beperking. Terwijl wij in veel gevallen ons heel genuanceerd kunnen uitdrukken, dankzij leenwoorden uit het Frans, het Engels of andere talen is dat uitgerekend met het begrip 'liefde' niet het geval. En dit, terwijl het Oud Grieks, de taal waarin het Oude Testament is opgetekend, tenminste drie verschillende vormen van liefde onderscheidde en daar verschillende woorden voor had. We zouden kunnen zeggen:

- de romantische liefde
- de vrijblijvende liefde
- de onvoorwaardelijke liefde.

Er is een liefde die zegt:

“Ik heb je alleen maar lief als je doet wat goed is.”

In de meeste gevallen betekent dat: ‘als je doet wat ik graag wil of goed vind, of wat ‘wij’ *menen* dat goed is. Zo’n liefde is niet onvoorwaardelijk, ze stelt voorwaarden. Die vorm van liefde komen wij het meest tegen in de vrijblijvende liefde en zeker ook bij de romantische liefde. In naam van de ‘liefde’ wordt er heel wat gedwongen en gemanipuleerd. Daarbij vergeet men dat het ‘Leven’ (met hoofdletter) evenmin voorwaarden stelt. Zelfs de grootste schurk heeft het leven gekregen. Er bestaat m.i. geen grotere Liefde dan het Leven zelf, dat zich onvoorwaardelijke zonder voorbehoud schenkt aan eenieder ‘komende in deze wereld’. Wie deze waarheid beseft en haar in zichzelf ontdekt, kan met Hem, die dit tweeduizend jaar geleden zei, zeggen: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven”.

Onvoorwaardelijke Liefde, is niet poeslief zijn voor iedereen. Liefde kan zelfs ‘niets ontziend’ zijn. Zij doorziet alles. Jezus doorzag direct of iemand oprecht was of valse bedoelingen had. Dat wil niet zeggen dat hij die mens dan niet zou liefhebben, maar hij zei hem wel de waarheid. Zo zei hij tegen de Farizeeërs rechtuit dat ze huichelaars waren, die het alleen om macht en geld te doen was.

Liefde keert zich af van leugen en bedrog. Zij oordeelt niet, maar leugen en bedrog kunnen zich niet handhaven in het licht van de Liefde. Dat licht maakt alles zichtbaar en huichelaars willen nu eenmaal niet graag doorzien worden. Dus worden ze kwaad en trachten zij de ‘lamp’ die het licht verspreidt te vernietigen. Jezus was zo’n ‘lamp’.
En we kennen het resultaat: hij werd verraden en gekruisigd.

Een ‘lamp’ kan nog vernietigd worden, maar het licht niet, het zal altijd weer een andere lamp vinden. Ergens in ons allen brandt zo’n lamp en we weten het ‘ergens’ ook wel, maar we durven er niet altijd voor uit te komen. Angst misschien....?

Maak je leeg van elk oordeel en vooroordeel, van meningen en bedoelingen. Dan maak je plaats voor de Liefde; voor het licht van de Liefde. Vergelijkenderwijs zou je kunnen zeggen: het is met de liefde als met de zon. Als er veel donkere wolken zijn, verduisteren ze de zon. Maar de zon is er altijd. Wanneer er vele meningen en bedoelingen zijn (zowel goede als kwade) dan verduisteren ze, verhinderen ze de liefde om door

te breken, zoals zonlicht door de wolken heen breekt. Zij kent geen meningen of opzettelijkheden. Zij wil ieder open en onbevangen hart binnen gaan en het verlichten met een gouden zijdeglans waar geen woorden voor zijn.

Ondanks dat er over de liefde heel veel geschreven is, blijft voor mij nog altijd de tekst van Paulus uit 1 Korinthiërs 13 de mooiste en meest zuivere weergave van de Liefde.

Neem de bijbel eens uit de kast en sla het weer eens op. Het is en blijft de sleutel tot het geluk.

Maar het werkt alleen als het werkelijk, zoals Paulus het zegt, in praktijk gebracht wordt.

A.M.J. Meijer.

BERICHTEN UIT DE AFDELING

Wij gedenken:

Op maandag 9 mei 2005 overleed op 86-jarige leeftijd mevrouw

Berendina Antonia Duitshof-Jolink (Dien)

Dien groeide op, als oudste dochter samen met een jongere zuster en een broer op 'Groot Heusinkveld' aan wat tegenwoordig de 'Rademakersbroek' wordt genoemd. In 1949 trouwde zij met Herman Duitshof en trok bij hem in op de boerderij "den Es". Herman had een ideale boerin aan Dien en Joke en Narda een allerliefste en zorgzame moeder waarbij alles kon en die nooit ergens een probleem van maakte. Tijd voor vakanties was er niet bij, maar 's avonds en zondags werden er met het gezin wel veel spelletjes gespeeld zoals: keien, rummy-cup en domino; hetgeen ze later ook weer met haar kleinkinderen zou doen. Naast haar huishoudelijke taken werkte zij ook nog keihard mee in het bedrijf. De moestuin, de bloementuin en de kippen; het was allemaal haar werk en daarbij natuurlijk ook na de oogst het inmaken en wekken van alle groenten en kwetsen. Familie en kennissen waren bij haar van harte welkom en vonden een gastvrij onthaal. De enige vrijetijdsbesteding die zij zichzelf gunde was de zangvereniging de "de Harmonie", waarin zij vele jaren, tot de opheffing, uit volle borst heeft meegezongen. Daarna ook nog een jaartje in het koor van onze geloofsgemeenschap. Een tegenslag was de gedwongen verkoop van de boerderij in

1967 omdat deze plaats moest maken voor de bouw van 'den Es'. Gelukkig konden zij uitwijken naar 'de Tuenter' aan de Terborgseweg waar nog tot 1984 is doorgeboerd, waarna zij de ernaast gelegen bungalow konden kopen en het wat rustiger aan konden gaan doen. In 1991 overleed Herman en moest Dien alleen verder. Het verdriet bleef, maar dankzij de kinderen, kleinkinderen en vrienden heeft zij, zelfs na haar opname in St Antonia, toch nog een aantal goede jaren mogen hebben. Wij wensen Joke en Bernard, Narda en Ap en de kleinkinderen veel sterkte toe bij het verwerken van het verlies van deze allerliefste moeder en oma.

Donderdag 12 mei 2005 overleed op 93-jarige leeftijd mevrouw

Dina Radstake- Heusinkveld

Terwijl ik zeer onlangs naast mevrouw Radstake zat ter gelegenheid van haar 93^e verjaardag, die zij vierde in het tijdelijke onderkomen van 'den Es' in Ulft, gingen de herinneringen door mij heen die ik aan haar bewaarde uit de tijd dat zij geestelijk nog helemaal in orde was. De keuken was haar domein. Daar was ze altijd in de weer. Eten klaarmaken of koffie zetten voor haar man Willem en zoon Gerrit. Altijd met haar blauwe schort voor en haar klompen aan. Een vrouw met zachte uitstraling, die zichzelf dienstbaar opstelde. Belangstellend informeerde zij altijd naar van alles.

Op de dag, 12 mei, dat zij en Willem 67 jaar getrouwd zouden zijn geweest, heeft zij vrede van deze werkelijkheid voor altijd afscheid genomen en zich in Gods eeuwig rijk verenigd met haar geliefde Willem.

Dina bracht haar jeugd door op 'het Gemmink'. Ze had daar een goede jeugd, maar al jong werd er een beroep op de kinderen gedaan. Dina kon goed leren. Van de twee jaar ULO die zij gevolgd heeft, heeft zij veel opgestoken. Na haar schooltijd is zij, tot haar huwelijk met Willem Radstake op 'het Gemmink' gebleven. Willem had aan Dina op 'de Stolten', een volleerde boerin, die bovendien dankzij opleiding en aanleg, naast haar huishoudelijk- en boerenwerk, ook de administratie van het bedrijf bijhield. Gerrit en Han hadden aan Dina een lieve, zorgzame en verdraagzame moeder, die altijd voor hen klaarstond. Tijdens de oogsttijd maakte Dina 's morgens heel vroeg al een stampot, waarna zij

naar het land ging om mee te werken. Haar ontspanning vond Dina bij de ‘Vereniging van Plattelandsvrouwen’, waarvoor zij lange tijd het secretariaat heeft verzorgd. Later was zij, samen met Willem graag op de Soos in het ‘Buurthuis’, voor een partijtje sjoelen en vooral de Bingo. Moge Han en Willie, Gerrit, Frank en Marian, Harm en Karin, Marianne en Philip zich getroost weten door de vele goede herinneringen die zij aan hun moeder en grootmoeder bewaren.

Op maandag 16 mei 2005 overleed op 89-jarige leeftijd mevrouw

Frederika Theodora Ruesink-Aalbers (Rika)

In haar hele uitstraling was mevrouw Ruesink voor mij een voorbeeld hoe die Geest van mildheid, levensvreugde, vriendelijkheid en inlevingsvermogen, over een mens vaardig kan worden en in alle eenvoud werkzaam kan zijn. Een bezoekje bij mevrouw Ruesink was altijd een waar genoegen. Bij haar mocht je jezelf zijn. Daarin school, naar mijn gevoel, het geheim van mevrouw Ruesink. Ze liet iedereen in zijn of haar waarde en liet onbewust merken dat zij juist iedereen in zijn of haar eigenaardigheden waardeerde. Daarom was zij zo geliefd bij al haar kinderen en hun partners, haar kleinkinderen en achterkleinkinderen. De kinderen waren haar alles, maar evenzeer, naarmate de jaartjes begonnen te tellen, hebben de kinderen ook alles voor haar over gehad. Vooral het afgelopen jaar bij toerbeurt, dag en nacht voor moeder klaargestaan.

Geboren werd Riek op boerderij ‘de Kievit’ aan de Nibbelinklaan waar zij opgroeide met nog een zuster en een broer. In 1939 leerde zij Gerrit Ruesink kennen met wie zij in 1941 in het huwelijk trad en bij haar schoonouders introk op ‘de Kuper’ aan de van Pallandtstraat.

In 1942 werd Wim geboren en later in de oorlogstijd nog Annie. Na de oorlog completeerden Gerrit, Theo, Fredy, Arnold, Gonny en Ingrid het gezellige gezin. Waar Rika uiteraard haar handen vol aan had. Maar alles deed zij in grote opgewektheid terwijl ze spelenderwijs ook de kinderen bij sommige werkzaamheden betrok. Nadat er een televisie in huis gekomen was, richtte zij haar aandacht ook op sport. Vrijwel alle takken van sport boeiden haar, in het bijzonder voetballen. Tijdens de gedachtenisoverdenking mocht ik een aantal leuke anekdotes uit haar

leven vertellen. En er zou nog zoveel meer over deze bijna legendari-sche vrouw te vertellen zijn. Naar ik hoop zullen Wim en Riek, Annie en Gerhard, Gerrit en Joke, Theo, Fredy en Johnny, Arnold en Ria, Gonny en Ingrid, en de kleinkinderen, niet nalaten vele herinneringen aan hun geliefde moeder en grootmoeder te blijven ophalen om op die wijze een geestelijk monument voor haar op te richten. Dat is ze waard.

In de vroege ochtend van 21 mei is plotseling, 7 dagen voor het berei-ken van haar 65ste verjaardag, overleden

Egberdina Willemina Kuiperij-Grevink

Willemien werd op 28 mei 1940 geboren in Winterswijk nabij het Korenburgerveen, op de boerderij Korenberg. Hier groeide zij, samen met haar drie oudere broers en jongere zusje op. Na de lagere school, enkele jaren Mulo en Huishoudschool werkte zij bij vader en moeder op de boerderij, haar liefhebberij.

Met haar huwelijk met Bennie Kuiperij in 1962 werd Winterswijk ver-ruild voor Westendorp en trokken zij, naar het destijds gangbare ge-bruik, aan de Halseweg in bij de familie Kuiperij. Met drie generaties onder een dak wonen was wel even wennen voor Willemien. Drie gene-raties werden vier generaties. Bennie en Willemien kregen twee doch-ters, Anja en Marianne.

Willemien was boerin in hart en nieren en hield van de dieren en het vee op de boerderij. Toen Bennie de handel inging nam Willemien zijn plaats op de boerderij in en samen met “opa Bertus” verzorgde zij de boerderij. Maar hoe druk het op de boerderij ook was, voor haar beide kinderen had zij altijd tijd en aandacht; die gingen boven alles.

Zo was de liefdevole, zorgzame en bovenal werklustige en eenvoud uit-stralende Willemien.

Na vele mooie en goede jaren brak in 1985 voor Willemien een zware tijd aan. Bennie werd ernstig ziek. Willemien kreeg het daardoor erg zwaar. Met opa Bertus de boerderij verzorgen en daarnaast Bennie hel-pen en verzorgen. Uiteindelijk hebben ze de boerderij moeten beëindi-gen. Dat was voor Willemien een heel moeilijke beslissing en daar heeft ze veel aan geleden.

Ze zijn verhuisd naar de Doetinchemseweg. In 1995 overleed Bennie.

Daarmee kwam er een einde aan een zware, moeilijke periode. Een periode die nog lang na ijfde. Willemien kwam langzaam tot rust maar het alleen zijn viel haar zwaar. Het oppassen van de kleinkinderen en enkele ander kinderen deed haar goed. Langzaam krabbelde ze overeind. Klagen deed ze niet, dat helpt toch niet. Hulp aanvaarden was ook moeilijk voor haar. Ik moet het zelf doen en ik kan en mag een ander toch niet altijd lastig vallen.

In 1999 kwam er verandering in haar leven en begon Willemien weer aan een nieuwe periode.

Jan Meerdink, een oude bekende uit haar jeugd, kwam in haar leven. Jan verkeerde in gelijksoortige omstandigheden.

Zij hebben elkaar toen bij de hand genomen en samen al pratende en wandelende de uitgang van de donkere tunnel waarin zij ronddwaalden gevonden. Samen hebben zij mogen vaststellen dat hoe donker de tunnel ook is, er aan het einde van de tunnel altijd licht is en dat daar de zon schijnt.

Samen zijn ze toen naar Varsseveld gegaan, waar zij nu ongeveer drie en een halfjaar hebben gewoond. Willemien heeft de stap over de, voor haar hoge drempel durven te nemen en is weer opnieuw begonnen. Dat is levensmoed.

De tekst op haar rouwkaart *“Steeds opnieuw beginnen, dat is levensmoed”* was daarom zeer toepasselijk.

Wij wensen Jan, Anja en Ron, Marianne en Frank, Thom, Laura en Mathijs de rust en de kracht om dit grote, plotselinge verlies de juiste plaats te geven.

ZIEKEN EN HERSTELLENDEN

In het Slingeland ziekenhuis te Doetinchem verblijven op dit ogenblik Hr M. (Mannus) H. Scheuter en Mw A. Schuurman-Cynssen. De afgelopen maand was daar ook opgenomen Mw W.A. Jansen-Schuurman, maar zij is nu voor verder herstel naar een T.O.P.-kamer in Zorgcentrum ‘Debbeshoek’, Kempermanstraat 1 te Ulft (7071 BP) tel.: 691849.

In St. Antonia te Terborg verblijven momenteel: Hr G.J. Weikamp en in ‘den Ooiman’ te Doetinchem Mw D. Radstake-Gemmink.

Blijf geborgen in je naam

Blijf geborgen in je naam,
wees als een mens gezegend,
Om wat je hebt gezegd, om wat is verzwegen.
De rafels van je hart, omdat je bent gesleten.
Om je wezen, zwak en sterk,
leven is een mensen werk.

Blijf geborgen in je naam,
wees als een mens gezegend,
Om wat je hebt gedaan, om wat is nagelaten.
Wat soms is misgegaan, de scherven die je maakte.
Onvermijdelijke pijn
voor wie mensen moeten zijn.

Blijf geborgen in je naam,
wees als een mens gezegend.
Om je vasthoudendheid, om angsten in het donker.
De pijnen in het lijf, en je geloof in morgen.
Wisselvallig is het tij
voor wie mensen kunnen zijn.

Blijf geborgen in je naam,
wees als een mens gezegend.
Om wie je hebt getroost, gedragen in gedachten.
Je liefde en je hoop, de keren dat je lachte.
Alle zegeningen en heil
van wie mensen mogen zijn.

Blijf geborgen in je naam,
wees als een mens gezegend.
Omheel je reisverhaal met alle mensenfouten.
Om vriendschap en begrip en vertrouwen.
Om het leren mettertijd
van de naam "Ik zal er zijn".

*....., blij geborgen in je naam
wees als een mens gezegend*

ONZE GELUKWENSEN GINGEN DEZE MAAND NAAR:

Henk en Hanna Luijmes-Colenbrander (Terborgseweg 33, Sinderen) die op 27 mei j.l. met kinderen en kleinkinderen en vele familieleden en vrienden hun 50-jarig huwelijk vierden in de Napoleonzaal van De Radstake.

Ik mocht er ook bij aanwezig zijn en constateren dat zij beiden die dag van vreugde straalden. Helaas kwam de uitnodiging net een dag te laat om deze nog op te nemen in de Eendracht van mei.

Wij wensen hen nog vele goede jaren samen.

VERANTWOORDING GIFTEN

De afgelopen maand mocht ik persoonlijk in ontvangst nemen van N.N. € 50.— en van de heer B.J.L. € 50,--.

Ontvangen van N.N. € 10.00 door een bezoekdame.

Hiervoor onze hartelijke dank.

HOLLINGSTEDT KOMT ERAAN.

Zoals wij U reeds hebben doorgegeven komen de Hollingstedter van **zondag 3 juli t/m donderdagmorgen 7 juli.**

Het aantal gasten dat komt was per 29 mei ca. 10 volwassenen en 15 kinderen.

Tegen de tijd dat de gegevens binnen zijn wie er allemaal komen zullen wij de gastgezinnen benaderen.

Voor verdere informatie kunt U altijd bellen met:

Dorjan Gesink Telefoon: 0315-244358

Tonnie Kraan. Telefoon: 0315-241401

Fam. Tannemaat Telefoon: 0315-242807

Rudy Wolsink Telefoon: 0315-298718

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

Terwijl ik aan het vertellen ben, stop ik altijd even wanneer ik een begrip gebruik, dat voor de kinderen wel eens niet zo bekend zou kunnen zijn en vraag hen naar de betekenis. Zo vroeg ik op de Berkhoffschool wat ‘vasten’ was. Noor Epke, die in de regel erg veel weet, zat er nu toch naast met haar antwoord: “Dan zit je vast.” Het begrip ‘dieet’, was overigens wel bij alle kinderen bekend. En op mijn vraag: “Wat is een psalm”, was het antwoord van Femke Joldersma:

“Een vissoort.” Ook een heel leuk antwoord, met een dubbele bodem, vond ik ook die, op mijn vraag wat eigenlijk ‘slaven’ zijn. Mitch Kleinhesselink riep: “Dat zijn een soort familieleden!”

ZOUDEN DE TIEN-GEBODEN

EEN REFERENDUM OVERLEVEN?

Dat vroeg ik mij in stilte af, toen ik bij Ben en Liny Kreeftenberg het lijvig boekwerk doorbladerde waarin de ‘Europese grondwet’ in zijn geheel was afgedrukt. Ook al kunnen de tien-geboden op een half A-viertje, in plaats van op een kleine tweehonderd, dan nog zijn er door handige volksmenners voldoende punten uit te lichten om mensen te bewegen er tegen te zijn.

Allereerst zullen de graaiers, groot en klein, het gebod van ‘Gij zult niet stelen’, niet op prijs stellen en dus tegen zijn. Dat is 10% tegenstemmers. Ik schat maar wat. Het gebod van de heiliging van de ene rustdag kan ook op heel wat tegenstemmers rekenen. Wat moet je op zo’n dag dat je niet naar de meubelboulevard kunt? Weer 10% tegenstemmers. En dan het gebod tegen afgoderij. Al die ver slaafden aan hun auto, paard, geld, computer, seks, werk, sport of een ander alles overheersende bezigheid. Hup, weer 10 % tegenstemmers. En dan hebben we het nog niet over het gebod dat begint met: “Gij zult niet begeren.....” Weer 10 % tegenstemmers. Ook de roddelantes zullen mordicus tegen zijn, want dan valt er voor hen niet meer te zwelgen in achterbaks geklets. Weer 10% tegenstemmers. Dan zit ik met vijf geboden al op vijftig procent.

En voor die andere vijf is in totaal, gegarandeerd, ook nog wel tien procent te vinden.

Einde verhaal. Weg tien-geboden. Het bovenstaande is uiteraard badinerend bedoeld. Maar ik wil hier maar mee zeggen, dat het een uitermate domme beslissing is geweest om over een gecompliceerd document als deze grondwet (die geen grondwet is in de ware zin van het woord) een volksraadpleging te houden. Een referendum houdt men over één duidelijk geformuleerde vraag. Of het nu 'ja' of 'nee' wordt weet ik nu (maandag 30 mei 2005) nog niet, maar is mij duidelijk dat we met domme politici te maken hebben.

VERSCIJNINGSDATA EENDRACHT IN DE KOMENDE MAANDEN

De juli/augustus-editie van de 'Eendracht' verschijnt rond 28 juni. (sluitingsdatum kopij: 24 juni) Het septembernummer zal uitkomen in de laatste week van augustus. (sluitingsdatum kopij: 26 augustus)

TENSLOTTE,

een hartelijk woord van dank aan alle vaste medewerkers van 'de Eendracht' voor hun inzet om in het afgelopen seizoen steeds maar weer ons blad op tijd de deur uit te krijgen. Hun namen mogen best wel eens genoemd worden: Betsy Chevalking-Wennink; Hr en Mw Teerink-Radstake; Dinie ten Brinke-Rougoor; Betsie Sturris-Heijink; Hr B Wennink en natuurlijk Rinus Luymes en thans: Jan Meerdink en eindredacteur Henk Beunk en de vele verspreiders van ons blad, die ik hier niet bij namen kan noemen.

Ook weer mijn dank aan de bezoeegroep voor de 80-jarigen en ouder. Zij zijn mij tot grote steun in mijn werk.

Mw G. (Gerda) Burghardt-Wisselink, Aaltenseweg 30, 7025 GD Halle – 0314 – 631315

G.H. (Gerda) Broens-Abrahams, Pr. Hendrikl. 3, 7051 BB V'veld 241973

Mw G.H. (Geertje) Blom-van Heuckelum, Lijsterstr. 45, 7051 XS V'veld 242230

Mw G.W. (Willy) Semmelink-Leneman, Keppelbroeksdijk 5, 7054 AR W'Dorp 298391

Mw D.G. (Dinie) ten Brinke-Rougoor, Julianaln. 7, 7051 AL V'veld
242266

Mw J. (Jo) Colenbrander-te Beest, Roggestraat 29, 7051 ZL V'veld –
242308

Mw D.H. (Dirkje) Hengeveld-Jansen, Kievitstraat 5, 7051 XW V'veld
– 242136

Mw M.A. (Miene) Oonk-Heersink, Ds Bulensstraat 8 7051 BP Varsse-
veld – 242798

Mw A.G. Wennink-Tuenter, (Annie) Gr. van Lohnstraat 26, 7051 CB
Varsseveld, 242273

Mw J.E. Semmelink, (Johanna) Eksterhof 53, 7051 WV Varsseveld -
241737

Tenslotte mijn zeer bijzondere dank aan Marjan Hengeveld, voor haar geweldige inzet voor de jongerengroep. Het is buitengewoon wat zij dit jaar, met medewerking van Engeliën Veerbeek-te Vruchte, Ellen Kraan en Wilma Lammers voor elkaar heeft gekregen.

Van 19 juni tot 9 juni ben ik samen met mijn vrouw met vakantie.

Voor alle aangelegenheden betreffende het pastoraat en ziekenhuisopname kunt u contact opnemen met Mw Angelique Niks-van Oosten tel. (0315) 241080. Voor alle andere aangelegenheden betreffende de afdeling kunt u zich wenden tot het secretariaat. (zie colofon)

Mag ik u wijsheid toewensen bij het uitbrengen van uw 'ja' of 'nee' stem.

Met een hartelijke groet aan u allen,

A.M.J. Meijer.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Stichting Interkerkelijk Solidariteitsfonds Wisch.

In 2004 is deze stichting opgericht; in het verdere schrijven leest u hierover meer.

Alle kerkgenootschappen in de (toen nog) gemeente Wisch nemen deel aan deze stichting. Het bestuur van de Vrijzinnige Geloofsgemeenschap NPB afd. Varsseveld heeft destijds het besluit genomen hierop geen uitzondering te willen maken.

De stichting heeft de volgende brief verzonden aan alle kerkgenootschappen, met het verzoek deze in hun kerkblad te plaatsen.

Van de bestuurstafel van

Stichting Interkerkelijk Solidariteitsfonds Wisch

In 2004 werd de stichting Interkerkelijk Solidariteitsfond Wisch opgericht.

Deze stichting is een gezamenlijk initiatief van alle kerkgemeenschappen in de voormalige gemeente Wisch. Hierbij zijn circa 13.000 kerkenleden aangesloten. De aanleiding voor dit initiatief is het bundelen en versterken van de mogelijkheden om de veelal stille armoede te bestrijden. Hiervoor hebben deze kerkgemeenschappen een gezamenlijk fonds gevormd, waaraan jaarlijks per lid € 0,25 wordt bijgedragen.

Het doel van de Stichting

De financiële voorzieningen van de overheid bieden niet altijd oplossingen voor de dikwijls schrijnende gevallen. Hierbij moeten we denken aan eenoudergezinnen met kinderen, waarvoor geen geld is voor studieboeken en een computer voor de kinderen, kosten bij overlijden die niet door de verzekering worden gedekt, medicijngebruik en eigen bijdrage enz. enz. Daar wil het Interkerkelijke Solidariteitsfonds in voorzien en dat is het doel.

De werkwijze van de Stichting

De mensen die op of onder de armoedegrens leven, €860,- per maand voor een eenpersoonshuishouding, zijn in onze gemeenschap weinig zichtbaar. Deze mensen zijn wel bekend bij de gemeentelijke sociale

dienst. Het ligt dan ook voor de hand dat deze dienst voor de stichting als een soort intermediair fungeert. Dat houdt in dat de hulpvragen nadat zij door hen zijn gescreend bij ons binnen komen. De bestedingsdoelen en de hoogte van de bedragen zijn met hen afgestemd.

Hulpverlening door het fonds in de praktijk.

De organisatorische voorbereidingen om dit in de praktijk te laten werken hebben veel langer geduurd dan voorzien. Eindelijk was het in het derde kwartaal van 2004 zover. Maar de hulpverlening bleef achter bij de verwachting van het bestuur. Wij vroegen ons af wat wij hieraan zouden kunnen doen . Omdat inmiddels een nieuwe gemeente was ontstaan zijn wij met hen in gesprek gegaan. Het allerbelangrijkste van dat gesprek was, dat zij op dezelfde wijze met de stichting wilden doorgaan. Maar zij hadden ook een aantal suggesties voor een hulpverlening die meer werkzaam zou zijn.

Hulpverlening werkzamer door verbreding van de Stichting

De gemeente bracht de wens naar voren om tot een stichting te komen voor de hele gemeente Oude IJsselstreek. Ook kregen wij de suggestie om het aantal intermediairs uit te breiden met organisaties waar zij ook mee samenwerken. Hierdoor zijn er meer contacten met mensen die de hulp echt nodig hebben en zullen er meer aanvragen komen.

Deze organisaties zijn: de stichting voor maatschappelijke hulp Sensire, de stadsbank Ulft, die vooral mensen helpt die door allerlei omstandigheden in de schuld zijn geraakt en moeten leven van € 100,- per week, en de stichting Sluseborch die veel contacten heeft met mensen in een achterstandsituatie.

Jaarvergadering

Op de jaarvergadering in maart is zowel het voorstel om de samenwerking te verbreden met alle kerkgemeenschappen uit de voormalige gemeente Gendringen, evenals het voorstel om met meerdere intermediairs te werken door de vergadering goedgekeurd.

Het bestuur is nu aan de slag om deze voorstellen uit te werken en hoopt dit voor het einde van het jaar gerealiseerd te hebben.

-- -- -- -- --

De schoolcatechisatie.

Onze voorganger Dominee Meijer geeft aan 3 openbare basisscholen godsdienstonderwijs. Dit achten wij van wezenlijk belang voor de vorming van jonge kinderen waarbij ze een beeld krijgen van ons christelijk cultuurgoed en daarin onze vrijzinnige zienswijze. Dit vooral omdat juist in de groepen 7 en 8 Ds. Meijer al een aanzet geeft voor de catechisaties waarvan hij hoopt dat de kinderen deze op latere leeftijd zullen gaan volgen. Doordat de kinderen, door het volgen van deze schoolcatechisaties dan al over een redelijke bijbelkennis beschikken blijft hem voor belijdeniscatechisaties meer tijd over voor levensvragen en ethiek. Als bestuur willen wij dan ook met nadruk vragen: laat uw kinderen het vormingsonderwijs bij Dominee Meijer volgen, zodat ons gedachtegoed ook aan de kinderen wordt doorgegeven. Wij doen derhalve een dringend beroep op de ouders van de kinderen op de openbare basisscholen, het formulier dat aan de kinderen op dit ogenblik is uitgereikt, in te vullen. Ds Meijer geeft, uit eigen beweging, al les aan de kinderen vanaf groep 3. Zelf acht hij dit werk een van zijn belangrijkste taken, omdat hij van mening is dat het noodzakelijk is om kinderen een 'geestelijk overlevingspakket' mee te geven.

Het bestuur.

DE 60+CLUB

Verslag bijeenkomst 10 mei 2005.

Op de laatste 60+Clubmiddag van dit seizoen kon Gerda ten Brinke 23 personen welkom heten en in het bijzonder mevr. Thea Onnink-Stronks, die deze middag door haarzelf geschreven, eigentijdse verhalen in het Aaltens dialect kwam voorlezen. Nadat mevr. Onnink uit de doeken had gedaan hoe ze tot het schrijversvak was gekomen, begon ze aan haar verhalenreeks. Ze begon met het verhaal "Bewaar 't olde" gevolgd door een serie kleine verhaaltjes welke ze heeft geschreven voor het "Kerkvenster". Hier werd o.a. ingegaan op de zondagse kerkgang, het schrijven in een "poezie-album" van haar vriendinnetje wat geen succes bleek te zijn en meerdere onderwerpen die met lichte ironie verteld een glimlach bij de aanwezigen ontlokte. Wat ernstiger van toon was het verhaal: "Ik noem u, maar ik ken u niet", dat ze opgetekend had uit de mond van een kennis die haar hele leven moeite bleek te hebben

met het geloven in God. Haar hele leven bleef ze twijfelen maar raakte er uiteindelijk toch van overtuigd dat alles goed zou komen. In het laatste verhaal voor de pauze loopt ze nog eenmaal alleen door haar ouderlijk huis, nadat haar ouders zijn verhuisd naar een bejaardentehuis en ziet gedeelten van haar jeugd weer voorbij komen. Dit verhaal heet dan ook "Het Oldershuus".

In de pauze werd aan bruidegom Ben Kraan een bloemetje aangeboden t.g.v. zijn 25-jarig huwelijk met Els op 21 mei a.s. Ook vanaf deze plaats nog vele goede jaren samen toegewenst.

"Van kip tot kuiken" was een humoristisch verhaal van 2 broedse kippen en een derde kip die het moeilijk had met het moederschap van haar twee vriendinnen. Het verhaal "Dienstregeling" verteld het verhaal van een jongeman die op het Doetinchemse perron op een trein staat te wachten die volgens hem wel maar volgens een conducteur niet zal komen. Ook hier weet mevr. Onnink de juiste humoristische toon te treffen.

Met ontroering werd er geluisterd naar het laatste verhaal, dat betrekking heeft op een neergestort vliegtuig in de tweede wereldoorlog op de Heelweg en volgt met name het levensverhaal van de daarbij omgekomen boordschutter Lesley Pullfrey. Deze laatste is één van de oorlogsslachtoffers die is begraven op het Varsseveldse kerkhof De Rentinkkamp.

Het was goed luisteren naar Thea Onnink. Ze heeft een prettige stem en weet op de juiste toon haar gehoor te boeien. Het applaus na afloop was dan ook zeer terecht. Gerda wenste hierna iedereen een fijne zomer toe en hoopte iedereen terug te zien bij het 60+uitstapje op de tweede dinsdag in september.

VAN DE ZONDAGSSCHOOL

Ons zondagsschooljaar zit er weer bijna op.

Zondag 29 mei sloten we het officiële gedeelte af met een kinderdienst. Deze keer hadden we als thema: "***I have a dream***". Naar aanleiding van het goede doel War Child was dit thema gekozen. Het was een hartverwarmende dienst waarin het thema goed tot z'n recht kwam. De kinderen droegen mooie gedichten en teksten voor en de imitatie van Marco Borsato en Ali B. werd ook erg leuk uitgevoerd.

Tijdens de dienst werd er afscheid genomen van Rens en Jarno. Zij verlaten de basisschool en kregen de bekende oorkonde en pen. Voorzitter Henk van Duin bedankte hen op passende, rappende wijze.

Na de dienst gingen we met z'n allen naar buiten om de ballonnen met de droom/wens van de kinderen op te laten.

Tijdens het koffiedrinken werd er bekend gemaakt hoeveel de kinderen hadden gespaard voor War Child. Samen met de opbrengst van de collecte van het kerstfeest en deze dienst was het totaalbedrag € 279,22. EEN GEWELDIG MOOI BEDRAG. Er zal € 300,= worden overgemaakt naar War Child.

Het sparen met de zondagsschool bracht bij een aantal mensen ook nog weer herinneringen aan hun eigen zondagsschooltijd. Zelf gaven we een dubbeltje en een generatie eerder kwam met een cent.....

Zondag 12 juni sluiten we het jaar af met ons jaarlijks uitje. We verzamelen 's morgens om 9.45 uur bij Koffieboerderij Groot Nibbelink. Wat we allemaal gaan doen is nog een verrassing. We komen hier in de volgende eendracht op terug.

NIET ALLES IS WAT HET LIJKT

*Het **Kletsen en Keten weekend** vond plaats op de Hoorneboeg en had als thema: 'Niet alles is wat het lijkt'. De regio werkers die sinds vorig zomer actief zijn, hebben inmiddels met verschil-lende gemeenten, afdelingen en verenigingen contacten gelegd. Mede hierdoor konden er voldoende deelnemers gewor-ven worden om het weekend door te laten gaan. De groep bestond uit 16 tieners en vier begeleiders. Helaas was één begeleider ziek, waardoor het kamp met drie mensen*

'bestierd' werd. De jongeren die deelnamen kwamen van de Remonstrantse Gemeente Utrecht, de NPB-afd. Varsseveld, de Remonstrantse Gemeente Alphen aan de Rijn" en van de Hoorneboeggemeenschap.

De groep uit Utrecht en Varsseveld brachten begeleiders mee. Door spannende bosspelen in het donker, theateractiviteiten en andere spelen bekeken de tieners de wereld op een heel andere manier en kwam het thema tot uiting. Zo speelden de jongeren een culturenspeel. De groep werd in tweeën gesplitst zodat er twee cultuurgroepen ontstonden en moesten vervolgens de leefregels van elkaar raden. Hierdoor werd heel duidelijk dat op het eerste gezicht een groep heel anders lijkt dan wanneer men de groep en hun cultuur (leefregels) beter leert kennen. Op zaterdagavond werd het themafeest gehouden. De groep jongens uit Utrecht gaven extra veel glans aan de avond door alleen met een boxershirt en sokken op het feest te komen. De jongeren en de leiding hebben een enorm succesvol weekend gehad. De sfeer onderling was zeer goed en het weer was meer dan prachtig! Hieronder een verslag van drie meiden van de jongerengroep uit Varsseveld.

"We kwamen vrijdag aan in Hilversum bij de Schuur van de Hoorneboeg. Toen we aankwamen stond het eten al klaar. Na het eten gingen we onze slaapplek bekijken en onze bedden opmaken. Daarna gingen

we een kennismakings-
spel spelen om elkaar
beter te leren kennen.
We moesten overeen-
komsten en verschillen
van elkaar opschrijven.
Ook gingen we kranten
mepper-tje doen, alleen
met een bal. Dit was
heel moeilijk, omdat
niemand elkaar kende
van naam. Later werd
het steeds leuker. 's
Avonds gingen we een
bosspel doen. Dit was
heel leuk. Toen dit af-
gelopen was, gingen
we terug. De leiding had een grap uitgehaald, want het was namelijk 1
april. Ze zeiden dat ze de sleutel van de Schuur kwijt waren, maar ze
hadden een oude sleutel bij een bepaald bospad gelegd en de goede
sleutel stie-kem verstoppt. Toen de oude sleutel gevonden was, riepen ze:
"1 april!" Daarna konden we wel naar binnen en bleven we nog even

beneden.
Sommigen
waren naar
boven om
een boek te
lezen of om
even te rus-
ten.

De volgen-
de dag
(zaterdag)
gingen we
rond 9 uur
ont-bijten.
Na het ont-
bijt kwam
de theater-
mevrouw
om ons iets

over theater te leren. Het was super grappig. We hebben heel veel gedaan en daardoor leerden we elkaar veel beter kennen. Even later gingen we lunchen. Daarna gingen we voetballen en rugbyen. Daarna kregen we lekker veel vrije tijd. In de avond gingen we macaroni eten en later was het feest. Het was echt super grappig. In het begin was er nog niet veel specta-culairs, maar even later kwam het eenmaal op gang. De jongens begonnen met een beetje gek doen. Iedereen ging lachen en daardoor kwam de sfeer op gang. Maar de jongens wilden flesje draaien doen. Toen liet Ellen (leiding Varsseveld) haar kunsten zien. Ze ging een weddenschap doen met een jongen uit Utrecht, Thomas. Maar uiteindelijk had Ellen gewonnen. Toen ging een andere jongen uit Utrecht, Bas, een weddenschap aan. Iedereen ging lachen, maar hij wist van niks. Hij had namelijk roet op z'n gezicht en het zag er heel grappig uit. Toen gingen we wat drinken en dansen. Ondertussen hadden de jongens iets verzonnen en later gingen ze heel vaag naar boven en wij wisten van niks. Maar toen kwamen ze terug in hun boxers-horts. Wij hadden toch gelachen en zij ook, dus ieder-een werd super melig. En wat gingen we toen doen? Juist, limbodansen! Iedereen deed wel een beetje mee. De jongens gingen later hun broek en hun shirt aan doen en sommige meiden gingen in plaats van een rok een broek aan doen. Ondertussen gingen we weer lekker dansen. Toen de disco afgelopen was ging iedereen naar boven om daar lekker te kletsen en sommigen gingen slapen. De volgende dag gingen we om half 10 ontbijten, omdat de jongens hun bed niet uitkwamen. Na het ontbijt gingen we onze tassen vast pakken. Daarna gingen we een heel leuk spel doen. Het was heel raar, omdat je niet wist welke leefregels de andere groep had. Die andere groep deed ook hele gekke dingen. Daarna gingen we pannenkoeken eten. Dat was heel lekker. Na het eten gingen we schoonmaken. We moesten stofzuigen, vegen en dweilen. Toen moesten we buiten op iedereen wachten.

Daar gaan ze, weer huiswaarts

We kregen nog een koek en drinken. En toen? Helaas moesten we naar huis. Wij reden met Ellen mee en de andere jongeren werden opgehaald door hun ouders. We vinden het heel jammer dat het kamp is afgelopen. Het was heel erg leuk.

Nadieh Schuurman,
Sharon Payrits,
Chanien ten Brinke
(NPB Varsseveld)

P.S.

Dit artikel heeft in het krantje van de SVJ gestaan. (landelijke vrijzinnige jongeren)

“IN EEN RIJTUIGGIE...”

Een stralende zondagmiddag leende zich bij uitstek voor een huifkar-tochtje door de omgeving. Stralend weer, Friese paarden en prettig gezelschap waren de ingrediënten voor een prachtige rit op zondag 29 mei. Deze rit, aangeboden door Renée van Dijk uit Harreveld, was het resultaat van een aantal tegoedbonnen die op de bazaar van 21 jan j.l. werden verloot of gewonnen door geofende dartspelelers en sjoelers. Het “karretje op de zandweg” toog door de Vennebulten met een pitstop op het terras bij de Radstake. Hierna gingen we in draf terug naar de Eendracht, terugkijkend op een plezierige middag. Renée nogmaals bedankt!

ADRESSEN VAN DE AANGRENZENDE NPB AFDELINGEN

Afd. Aalten (Prinsenstraat 27).

Afd. Dinxperlo (Wilhelminastraat 13).

Afd. Zelhem (Piersonstraat 4).

EEN WOORD VAN DANK

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om hier enkele woorden van dank uit te spreken i.v.m. het overlijden van mijn lieve levenspartner Willemien.

Groot was de schok zaterdagmorgen vroeg, toen de artsen ons de droevige mededeling deden.

Dan begint opeens een heel ander leven. De eerste dagen wordt je geleefd. Er moet zoveel geregeld worden en je wilt alles goed geregeld hebben en graag zo laten verlopen dat het passend is bij Willemien.

Daar nu op terugkijkend ben ik heel tevreden; het is verlopen zoals ik mij dat had voorgesteld.

Samen met Anja en Marianne en daarbij gesteund door Ron en Frank hebben wij een crematieplechtigheid en herdenkingsdienst mogen organiseren die naar ons idee zeer goed paste bij Willemien, eenvoudig en warm. Dat is ons ook gebleken uit vele reacties van familie, vrienden en kennissen.

In de achter ons liggende week hebben wij van meerderen de nodige steun en hulp gehad. Daarvoor zijn wij dank verschuldigd.

Vanaf deze plaats wil ik mede namens Anja, Ron, Marianne en Frank dank brengen aan:

huisarts J. Knies

de huisartsenpost Oude IJssel, het ambulanceteam en het team van de afdeling Hartbewaking van het Slingelandziekenhuis voor hun correct uitgevoerde hulp en inzet om het leven van Willemien te redden

Jim van Eldik Uitvaartverzorging

Ds A.M.J. Meijer

Vrijzinnige Geloofsgemeenschap NPB afd. Varsseveld.

De wijze van samenwerken en de manier waarop wij onze inbreng konden en mochten brengen heeft ons goed gedaan.

Dank hiervoor.

Jan Meerdink

NAMEN EN ADRESSEN / COLOFON

Voorganger:

Ds. A.M.J. Meijer, Doetinchemseweg 7, 7051 AA Varsseveld,
(0315) 24 20 80, meijerpaumen@zonnet.nl

Secretariaat:

N.P.B. Varsseveld, Mw. W.M. Nijhof-Groen, Idinkweg 2^b, 7065 AH Sinderen,
(0315) 24 12 06, willynijnijhof@planet.nl

Beheer kerk en verenigingszalen:

B.H. Kraan, Zelhenseweg 61, 7055 AA Heelweg, (0315) 24 18 85

Verenigingszaal:

“De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 24 45 37

Penningmeester/administrateur:

Hr. G.J. Hengeveld, Kievitstraat 5, 7051 XW Varsseveld,
(0315) 24 21 36, g.j.hengeveld@freeler.nl

Gironummer:

846569 t.n.v. Vrijzinnige Geloofsgemeenschap, afdeling Varsseveld.

Bankrekeningen:

Postbank 846569, Rabobank Varsseveld 36.48.54.553, ABN Amro 46.51.59.265.
Allen staan t.n.v. Vrijzinnige Geloofsgemeenschap, afdeling Varsseveld.

Website: www.xs4all.nl/~npb

E-mail-adres: npb@xs4all.nl

Vrouwenclub:

Mw. M. Jansen-Zeephat, Spoorstraat 70, (0315) 24 20 18

60+ Club:

Mw. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld,
(0315) 24 40 49, info@nijhof-keukens.nl

Verzorging “Eendracht”:

Jan Meerdink, Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld,
(0315) 840044, j.w.meerdink@chello.nl

Verzendklaar maken:

Mw. B. Chevalking-Wennink, Neijlandstraat 14, 7054 CN Westendorp,
(0315) 29 82 23, Mw. W.E. Teerink-Radstake, Hr. W.J. Runneboom,
Mw. D. ten Brinke-Rougoor en Mw. J.E. Sturris-Heijink.

Kopij adressen en redactie:

Jan Meerdink (zie **Verzorging “Eendracht”**), ds. A.M.J. Meijer (zie **Voorganger**),
H. Beunk, Halseweg 27, 7054 BT Westendorp, beunkptc@tiscali.nl.

Leiding zondagsschool:

Erna Wolsink-Semmelink, (0315) 29 87 18, familie.wolsink@wanadoo.nl en
Madelon Ankersmit-Vriezen, tel. (0315) 61 75 42 / 61 70 63

NPB-Koor secretariaat:

Mw. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 24 18 90

Autodienst:

zie: **Secretariaat**

Juni 2005

- Zondag 5 juni Geen dienst
- Zondag
12 juni 10.00 uur BUITENDIENST op de deel van de koffieboerderij Groot Nibbelink te Sinderen (hoek Nibbelinklaan-Idinkweg) Hierin zal voorgaan Marjan Hengeveld. Het thema luidt: “De kracht van het loslaten”, bij het verhaal van de ark van Noach. De dienst wordt muzikaal omlijst door het NPB-ensemble. Na afloop is er gelegenheid om nog even van deze bijzondere locatie te genieten onder het genot van een kopje koffie of thee. Er is kinderopvang voor de jongste.
- Zondag 19 juni 10.00 uur: Mw Netty Hengeveld
- Zondag 26 juni 10.00 uur: Mw Angelique Niks-van Oosten, thema: ”Een engel op je pad”, bij Matth. 13: 36-52
- Zondag 3 juli geen dienst
- Zondag 10 juli geen dienst
- Zondag 17 juli 10.00 uur Ds A.M.J. Meijer, thema: “De luiken van onze geest”; bij Marcus 7:31,38. Na afloop nog een gezellig zomers samenzijn met koffie of thee
- Zondag 24 juli Geen dienst
- Vrijdag 29 juli 16.30 uur weeksluiting in de Bettekamp, verzorgd door Ds A.M.J. Meijer
- Zondag 31 juli 10.00 uur Ds A.M.J. Meijer, thema: ‘Wat is jong; wat is oud?’, bij Kol.3:11
Na afloop nog een gezellig zomers samenzijn met koffie of thee.